

கவேலப் பட்டுத் தி தபுக் கியறியவும் மற்றைய இனங்கள் தயங்கவில்லை. 1939 படுக் குவரத்து அமைச்சராக இருந்த சரே. ஜோன். கொத்தலாவல 2500 மலையைத் தொழிலாளர்களைய படுக் குவரத்து துறையில் இருந்து துரத்தினார். தொடர்ச்சியாக மலையை மக்களைய படிப்படியாக வலையில் இருந்து நீக்குவது அதிகரித்தது. இதனால் அரசுத்துறையில் 26 சதவீதமாக இருந்த மலையைத் தொழிலாளர்கள் 1943 இல் 12 சதவீதமாக குறைந்தனர்.

1931 இல் இந்தியா வாக் காளர் தொகை 2.25 லட்சமாக இருந்தது. இது 1936 இல் 1.68 லட்சமாக குறைந்தது. அதனேரேம் மற்றைய இனங்களின் வாக் குரிமை 1931 இல் 10.5 லட்சத்தில் இருந்து 26.4 லட்சமாக அதிகரித்தது. 1940 இல் வாழ்விட தரிவு என்ற இனவாதச் சட்டத்தின் மூலம் 57000 மலையை மக்களின் வாக் குரிமை பறிக்கப்பட்டது. உண்மையில் மலையை மக்களின் உழைப்பை மலிவாக மற்றைய தேசிய இனங்கள் சூரண்பி கொழுக ஆசைப்பட்டன. ஆனால் அந்த மக்களுக்கு தேவையான உரிமையை வழங்க தயாராக இருக்கவில்லை. 1939ம் ஆண்டு இந்தியா பயிற்றுப்படாத இந்தியத் தொழிலாளர்களை வலியுறுத்துவதை தடை செய்த போது, இதையே நீக்கக் கோரி இந்தியா சினை குழுவில் இனவாத தலைவர்கள் முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர். 1940 இல் இந்தியா சினை குழுவில் டி.எஸ். சனேநாயக, பண்டாரநாயக காவும் முக்கியமானவராக இருந்தனர். இவர்கள் தான் சமகாலத்தில் இனவாதத்தை உச்சத்தில் தொடங்கியதுடன் அதை நிலைநிறுத்தினர். மலையைத் தலைவிரிவாக மலிவான உரிமைகள் அற்ற அரையடிமைக் காலிகளை இனம் கடந்து இறக்கவும், இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மலையைத் தலை பாதுகாக்கவும் என்ற இரட்டை நடவடிக்கையை பின்பற்றினர். என்.எம். பரேரோ 1937 இல் இந்திய தொழிலாளர்களை இறக்க குமதி செய்துவதற்கு லைசன்ஸ் வழங்குவதை நிறுத்தக் கோரி தீர்மானம் கொண்டு வந்த போது, 29 வாக் கு எதிராகவும் 5 வாக் குகள் ஆதரவாகவும் கிடைத்தது. எதிராக வாக் குளித்து இந்தியத் தொழிலாளர்களைய இறக்கக் கோரியவர்கள், சமகாலத்தில் வலியுறுக்கோரும் இனவாதத்தையும், வாக் குரிமையையும் பறித்தபடியே இதையே எதிர்த்தனர். 1948 இல் பிரஜாவூரிமையை பறித்தவர்களும், நாட்டை விட்டு வலியுறுக்கோரியவர்களும் இவர்களே. மலையை வாக் காளர் தொகைய படிப்படியாகவே இந்த பிரஜாவூரிமை பறிப்புக்கு முன்பே பலவற்றை இனவிரோத சட்டங்கள் மூலம் சரிந்து வந்தது.

ஆண்டு

வாக் குகள்

1921-24   13 000

1931   100 000

1936   145 000

1939   225 000

1943   163 000

1948 இல் 10 இலட்சம் மக்களின் வாக்குரிமை ஓரே நாளில் பறிக்கப்பட்டது. இனங்களை எதிரிடையாக நிறுத்திய இந்த இனவாத நிகழ்வு அடிப்படையில் மலதனத்தை காப்பற்றுவே கையாளப்பட்டது. இனங்களாகக் கிடையிலான மோதலை உருவாக்கியதன் மூலம், எலும்புகளை கைப்பற்றும் இனத் தீசிய யுத்தமாக இழிவாகக் கமுடிந்தது. அடிப்படையில் திருநாயின் சண்டைக்கு வழிகோலியது. இனவாதத் தை கட்டவிழ்த்து விட்ட பி.எஸ்.சனேநாயகர் 1947 இல் மலையைக் கைப்பற்றினார். இங்கு தனிவாகவே இனவாதம் மலதனத்தை பாதுகாக்கும் அடிப்படையில் எழுச்சிபெறுவதைக் காட்டுகின்றது. இதையே இன வரலாறு தொடங்கியுத்ததின் இன்றைய எல்லை வரையிலான விரிந்த தளத்தில், பரஸ்பரம் அரசியல் உள்ளடக்கமாக காணப்படுகின்றது. 1947 தரே தலின் பின்பு மலதனத்தைப் பாதுகாக்கப் போலிச் சூதந் திரத்தை பெற்றவர்கள், இனங்களை திட்டமிட்டபடியே பிளந்தனர். கட்சிகளும் தலைவர்களும் இன அடிப்படையில் உருவானார்கள். இன எதிர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிழைப்புவாதம், இனங்களை எதிர் நிலைக்கு தள்ளிச் சனென்றனர். இந்த இனவாதத்தையே தமிழ் தலைவர்களும் கட்டாகச் செய்தனர். இதில் மூதலில் மலையைக் கைப்பற்றும் மலே தமது இனவாதத்தை கட்டவிழ்த்தனர். சிங்கள தமிழ் தலைவர்கள் மலையைக் கைப்பற்றும் எதிராக மின்று பிரதான மனிதஉரிமை மீறல் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தனர்.

